

การใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่าน
และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
USE OF LEXICALLY-BASED LANGUAGE TEACHING TO ENHANCE
ENGLISH READING AND WRITING ABILITIES AMONG
MATHAYOMSUKSA 5 STUDENTS

เพ็ญพิชชา อัสฎาวุธวงศ์^{1*} และนิธิดา อติภทรนันท์²
Penpitcha Ausadawutwongsakorn^{1*} and Nitida Adipattaranan²

¹โรงเรียนแม่สะเรียง “บริพัตรศึกษา”

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

¹Maesarieng Boripat Suksa School, Mae Hong Son 58110, Thailand

²Faculty of Education, Chiang Mai University, Chiang Mai 50200, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: penpitcha_tt@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ 2) ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนหลังการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนแม่สะเรียง “บริพัตรศึกษา” อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4 (อ32204) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ จำนวน 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนโดยใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ สูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนโดยใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ ผ่านเกณฑ์ในระดับดี

คำสำคัญ: การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ ทักษะการอ่าน เขียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were: 1) to compare the students' English reading ability before and after they were taught using lexically-based language teaching activities 2) to study students' English writing ability after they were taught using lexically-based language teaching. The target group of this research was 37 Mathayom Suksa 5/4 students enrolled in English for communication (E32204) during the second semester of the academic year 2015 at Maesariang Boripat Suksa School, Maesariang District, Maehongson Province. The research instruments consisted of seven lesson plans, English reading ability test and English writing ability evaluation form. The data were analyzed for mean, standard deviation and percentage.

Research findings were as follows;

1. The students' English reading ability increased after they were taught using lexically-based language teaching.
2. The students' English writing ability passed the pre-set criteria after they were taught using lexically-based language teaching.

Keywords: Lexically-based Language Teaching, English Reading-Writing Abilities

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าและสามารถนำเอาความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติใช้ได้จริง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ได้ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และเมื่อพิจารณาจากทักษะทั้ง 4 ทักษะการอ่าน ถือว่า มีความสำคัญเป็นอย่างมาก การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการสื่อสาร และการดำรงชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร มีสื่อต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย รวมไปถึงเทคโนโลยีต่างๆ ที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการอ่านจึงมีความสำคัญ เพราะการอ่านทำหน้าที่เปรียบเสมือนเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้จนประสบผลสำเร็จ ผู้ที่อ่านมากก็จะสามารถนำประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านสะสม เพิ่มพูน ทำให้เกิดสติปัญญา ความรอบรู้ และนำไปพัฒนางานในสาขาอาชีพของตนต่อไปได้ ดังที่ Khuhapinant (1999) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมากต่อคนทุกอาชีพ ทุกเพศ ทุกวัย การอ่านช่วยให้คนเรารอบรู้ฉลาด ทันโลก ทันต่อเหตุการณ์ และเป็นกุญแจไขไปสู่ความสำเร็จ เช่นเดียวกับ Sriporn (2007) ที่ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า เป็นกระบวนการเข้าใจ ความหมาย ความหมายภาษา การแปลความหมาย และการใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจประเมินค่า เกี่ยวกับคุณภาพ ค่านิยม ความเที่ยงตรง และความถูกต้องของเรื่องราวที่อ่าน ผู้อ่านรับรู้ด้วยตา จากนั้นจึงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคำ และความหมาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อน ผู้อ่านต้องใช้ความคิด และต้องมีความสามารถเพื่อที่จะทำความเข้าใจ และตีความข้อความที่ผู้อ่านได้ออกมาในรูปของการเขียน แม้ว่าทักษะการอ่านจะมีความสำคัญ แต่จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดี ดังที่ Saengboon (2012) กล่าวว่า นักเรียนนักศึกษาไทยส่วนใหญ่ มีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะความสามารถในเรื่องการอ่าน นักเรียนไทยยังขาดทักษะที่ดีในการอ่านภาษาอังกฤษและอ่านน้อยจึงทำให้นักเรียนไทยไม่เก่งภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่พบในชั้นเรียน คือ นักเรียนอ่านไม่รู้เรื่องเพราะไม่ทราบความหมาย

ของคำ และคำศัพท์แวดล้อมอื่นๆ หรือทราบความหมายของคำศัพท์ใดๆ บางคำ แต่ไม่ทราบความหมายของคำที่ปรากฏร่วมกัน นักเรียนบางคนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแต่ไม่สามารถตีความ หรือบอกประเด็นสำคัญต่างๆ ของเนื้อเรื่องได้ ปัญหาเหล่านี้จึงส่งผลถึงการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน หรือ O-NET ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนจากปีการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า ผลคะแนนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยเฉพาะรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ารายวิชาอื่นๆ ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากนักเรียนขาดทักษะ และประสบการณ์ในการอ่าน ขาดการฝึกฝนจึงทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านเนื้อเรื่องต่างๆ ได้เข้าใจ ไม่สามารถจับประเด็น ตีความ และสรุปความได้ นอกจากนี้ ประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการอ่านของนักเรียน คือ ความรู้ในเรื่องคำศัพท์ เพราะการอ่านภาษาอังกฤษนั้น คำศัพท์ถือเป็นสิ่งที่จำเป็น ดังที่ Senchaowanich (2530) ได้กล่าวไว้ว่า ถึงแม้ผู้อ่านจะสามารถใช้ทักษะหรือเทคนิคต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้แต่เพียงใดก็ตาม แต่หากไม่รู้ความหมายของคำในข้อความที่กำลังอ่านก็คงไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านนั้นได้อย่างถูกต้อง และอาจเสียเวลาโดยที่ไม่ได้ประโยชน์อันใดในการอ่านนั้นเลย จากความสำคัญของทักษะการอ่านที่กล่าวมาข้างต้น ยังมีทักษะอีกหนึ่งประการที่มีความเชื่อมโยงกับทักษะการอ่าน คือ ทักษะการเขียน เนื่องจากการที่จะผลิตงานเขียนได้นั้น นักเรียนควรต้องมีทักษะการอ่านที่ดีเป็นพื้นฐานด้วย ซึ่ง Office of the Basic Education Commission (2005) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นวิธีสื่อสารที่มีประโยชน์ เนื่องด้วยเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกต่างๆ ของผู้เขียนเป็นหลัก รวมถึงยังเป็นสื่อที่จะช่วยแพร่กระจายความรู้ ความคิดให้กว้างไกล และรวดเร็ว ทักษะการเขียนถือเป็นทักษะที่ผู้เรียนจะต้องนำไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต ดังนั้น การเรียนรู้ทักษะการเขียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างหลากหลาย อย่างไรก็ตาม การที่นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการอ่านและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์อย่างสมดุลกัน เพื่อให้การเขียนมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมาย โดยนักเรียนต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างลึกซึ้ง ทั้งในเรื่องการออกเสียง การสะกดคำ การใช้คำศัพท์ร่วมกับคำอื่น การนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกหลักไวยากรณ์ และเหมาะสมกับสถานการณ์ คำศัพท์จึงมีความสำคัญในลักษณะที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ และถ้าผู้เรียนมีความรู้ เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ นักเรียนก็จะประสบปัญหาในการสื่อความหมาย และความต้องการของตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษ

อย่างไรก็ตาม จากความสำคัญของทักษะการเขียนที่ได้กล่าวมา ยังพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังประสบกับปัญหาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอีกด้วย ดังที่ Zamel (1983) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนมีปัญหาในทักษะการเขียนอาจเนื่องมาจากมุ่งเน้นไวยากรณ์มากเกินไป Silva (1993) กล่าวว่า ผู้เรียนมักขาดทักษะการคิดและมีปัญหาการใช้ภาษาในระดับต่างๆ ซึ่งนำไปสู่การเขียนที่ด้อยประสิทธิภาพ นอกจากนี้ Wiriyachitra, et al. (2011) พบว่า ผู้เรียนมักมีปัญหาในการเขียน ตั้งแต่ระดับคำ วลี โครงสร้างระดับอนุประโยค จนถึงโครงสร้างประโยค ซึ่งจากสภาพปัญหาการเขียน ภาษาอังกฤษข้างต้นสอดคล้องกับปัญหาที่พบในชั้นเรียน คือ นักเรียนยังไม่ได้รับการฝึกทักษะการเขียนมากพอ นักเรียนไม่สามารถเลือกคำศัพท์มาใช้ให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการจะเขียนสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง หรือใช้คำผิดไม่เหมาะสมกับประโยคที่เขียน นักเรียนเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง และในบางครั้งก็แปลคำตรงตัวจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดความผิดพลาดในรูปประโยค และเนื้อหา ด้วยเหตุนี้ว่าการเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้ความสามารถสูงและจำเป็นต้องมีความสามารถในการอ่านที่ดีเป็นพื้นฐาน นักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนให้เกิดความสามารถในการเลือกใช้คำ เขียนคำได้ถูกต้องเข้ากับรูปประโยค จึงจะทำให้ผลงานที่เขียนออกไป สื่อความหมายสู่ผู้อ่านได้อย่างกระชับ มีประสิทธิภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ และเนื่องจากทักษะการเขียน ถือว่าเป็นทักษะที่ยากที่สุดที่จะต้องอาศัยการฝึกอย่างถูกต้อง และมีแบบอย่างจึงจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในงานเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากปัญหานี้ที่นักเรียนมีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอจนส่งผลถึงความสามารถใน

การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้กล่าวมาข้างต้น กิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากขึ้น และนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ซึ่งผลจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ พบว่า การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ (Lexically-Based Language Teaching) เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษสัมฤทธิ์ผล ซึ่งการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ คือ การสอนภาษาที่ให้ความสำคัญกับการสอนคำศัพท์เน้นความหมายของคำศัพท์ และการปรากฏร่วมกันของคำศัพท์ที่สัมพันธ์กับบริบท ช่วยให้นักเรียนใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบท (Richards & Rodgers, 2001) ดังนั้นอาจกล่าว ได้ว่า การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เป็นแนวการสอนที่เน้นการสอนคำศัพท์ที่มีปรากฏร่วมกัน (Collocation) เช่นเดียวกับที่ Martynska (2004) ได้กล่าวว่า คำศัพท์หรือกลุ่มคำที่ปรากฏร่วมกันมีบทบาทสำคัญ ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งการอ่านและการเขียน เพราะทำให้ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ สามารถสื่อความหมายโดยการเชื่อมคำ ต่อคำ หรือใช้คำที่ปรากฏร่วมกันได้ โดยไม่มีปัญหา หรือมีปัญหาน้อยลง และการใช้ภาษาดูเป็นธรรมชาติเหมือนเจ้าของภาษามากขึ้น

เนื่องจากความสำคัญของหลักการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ Lewis (2001) ได้เสนอขั้นตอนการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นสังเกต ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้สังเกตคำศัพท์ ความหมาย การใช้ และการปรากฏ ร่วมกันของคำศัพท์จากบทอ่าน 2) ขั้นเรียนรู้คำศัพท์ ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ ความหมายและการปรากฏ ร่วมกันของคำศัพท์จากการที่ได้สังเกต จากนั้นจึงบันทึกข้อมูลลงในสมุดจดศัพท์ โดยผู้สอนจะเป็นผู้จัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ เช่น หากคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันจากบทอ่าน และใช้กิจกรรมเกม คำศัพท์ ฯลฯ 3) ขั้นทดลองใช้คำศัพท์ ผู้เรียนทดลองใช้คำศัพท์ในแบบฝึกหัดคำศัพท์ที่หลากหลาย เช่น แบบฝึกหัด เติมคำลงในช่องว่าง เติมคำที่มีความหมายตรงกันข้าม จับคู่ เลือกคำที่ไม่เข้าพวก เป็นต้น เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ คำศัพท์ของผู้เรียนจากหลักการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาปรับใช้ในการสอน อ่าน และ เขียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีกระบวนการและขั้นตอนที่ละเอียดชัดเจนมากขึ้นและมีความเหมาะสมกับผู้เรียน โดยแบ่งเป็น 5 ขั้น ดังนี้ 1) ขั้นนำเสนอ ผู้สอนใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียนจากนั้นจึงนำบทอ่านให้ผู้เรียนได้อ่าน 2) ขั้นสังเกต ผู้สอนให้ผู้เรียนสังเกตคำศัพท์ที่มีปรากฏร่วมกันในบทอ่าน และขีดเส้นใต้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน 3) ขั้นจดบันทึก ผู้สอนให้ผู้เรียนจดบันทึกคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันที่ได้จากบทอ่าน บันทึกลงในสมุดจดคำศัพท์ (Lexical Notebook) ของผู้เรียน พร้อมทั้งบอกความหมาย และตัวอย่างการใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันในประโยค 4) ขั้นปฏิบัติ ผู้สอนเพิ่มพูนความรู้ให้ผู้เรียนโดยการให้คำศัพท์ที่คล้ายคลึง หรืออยู่ในหมวดหมู่เดียวกับคำศัพท์ที่ได้ เรียนไป โดยผู้เรียนจะต้องหาคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมเพิ่มเติม พร้อมทั้งหาความหมายจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านบท อ่านอีกครั้งหนึ่งเพื่อตอบคำถามวัดความเข้าใจ และความสามารถในการอ่าน หลังตอบคำถามแล้ว ผู้สอนฝึกการใช้ คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน โดยการให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดในรูปแบบต่างๆ เช่น จับคู่คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน และการฝึกแต่งประโยค เป็นต้น และ 5) ขั้นผลิต หลังจากที่ได้รับรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันแล้ว ผู้สอนให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์ดังกล่าวในงานเขียน โดยผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดหัวข้อและสถานการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนมี งานวิจัยหลายงานที่สนับสนุนการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ เช่น Conzett (2000) ที่ได้นำเอาแนวการสอนภาษาที่ เน้นคำศัพท์มาปรับใช้ในการเรียนการสอนอ่านและเขียนกับผู้เรียน ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้เรียนมีผล การอ่านและเขียนที่ดีขึ้น การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันจะทำให้การใช้ภาษาของผู้เรียนเกิด ความผิดพลาดน้อยลง สามารถใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องและสละสลวย Zhang (1993) ได้เสนอว่า ความรู้และ การใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน มีความสัมพันธ์กันกับคุณภาพของงานเขียนของผู้เรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ Xiulian (2008) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ ส่งผลให้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Seyyede and Nona (2013)

เสนอแนะว่าการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน ช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน กล่าวได้ว่า การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์นั้นมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์จากบริบทที่ปรากฏอยู่ สามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามบริบท นำไปสู่การส่งเสริม ความเข้าใจในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์

ขอบเขตของงานวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนแม่สะเรียง “บริพัตรศึกษา” อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4 (อ32204) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 37 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์
ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และ 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. ขอบเขตเนื้อหา
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นคำศัพท์หรือกลุ่มคำที่มีความเหมาะสมกับระดับ ความสามารถของผู้เรียนและเป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ระบุไว้ในสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ได้แก่ คำศัพท์เกี่ยวกับกลุ่มคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การท่องเที่ยว สังคมและอาชีพ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ 1) Making new friends 2) Weather 3) Travel 4) People (characters and behaviors) 5) Relationships 6) Food and drink และ 7) Jobs
4. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย
ผู้วิจัยดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2558 – 8 มกราคม 2559 จำนวน 21 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
 - 1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ จำนวน 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้ 1) ศึกษาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ มาตรฐานตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา และขอบข่ายของเนื้อหาวิชา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2) ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน 3) พิจารณาเนื้อหาบทอ่านที่ประกอบด้วยคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน ซึ่งมีความเหมาะสม

กับระดับความสามารถของผู้เรียน และครอบคลุมเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (อ32204) 4) สร้างแผนการสอนที่ใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ โดยมีองค์ประกอบของแผน 5 ขั้นตอน คือ **ขั้นนำเสนอ** ผู้สอนใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียน จากนั้นจึงนำบทอ่านให้ผู้เรียนได้ฝึกสังเกตคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน **ขั้นสังเกต** ผู้เรียนสังเกตคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันในบทอ่านและขีดเส้นใต้ **ขั้นจดบันทึก** ผู้เรียนจดบันทึกคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันจากบทอ่าน บันทึกลงในสมุดจดศัพท์ หรือ Lexical notebook พร้อมทั้งบอกความหมายและยกตัวอย่างการใช้ **ขั้นปฏิบัติ** ผู้เรียนอ่านบทอ่านอีกครั้งหนึ่ง เพื่อตอบคำถามวัดความเข้าใจ จากนั้นผู้เรียนทำแบบฝึกหัดในรูปแบบต่างๆ เพื่อฝึกการใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน เช่น ฝึกการจับคู่คำ การแต่งประโยค เป็นต้น และ**ขั้นผลิต** ผู้เรียนนำคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันที่ได้เรียนไปนำมาใช้ในการงานเขียน โดยผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดหัวข้อและสถานการณ์ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน 5) นำแผนการสอนที่สร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ 6) นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน 7) นำแผนการสอนทั้งหมดไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1.2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งวัดความสามารถในการอ่านระดับความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ ตามระดับการเรียนรู้ของ Bloom (Bloom's Taxonomy) ซึ่งเนื้อหาในแบบทดสอบจะเป็นสถานการณ์ใหม่ที่ไม่ปรากฏอยู่ในแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการวัดระดับคุณภาพของแบบทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่าย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามสูตร KR-21 (Kuder-Richardson) ผลปรากฏว่าข้อสอบชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นระดับสูง

1.2.2 เป็นแบบประเมินที่ใช้เพื่อประเมินงานเขียนของผู้เรียนหลังการสอนแต่ละแผน ซึ่งเป็นการเขียนแบบต่างๆ ตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ เช่น การเขียนบรรยายสภาพอากาศ การเขียนเล่าประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยว การเขียนบรรยายลักษณะนิสัยของบุคคล การเขียน บรรยายความรู้สึกและความประทับใจ และการเขียนเล่าประสบการณ์/บรรยายภาควิชาในร้านอาหาร และเขียนบรรยายถึงอาชีพที่อยากทำในอนาคต ซึ่งเป็นประเมินการเขียนที่ผู้วิจัยได้ปรับมาจากเกณฑ์ การประเมินงานเขียนของ Jacobs, et al. (1981) ประกอบด้วยสัดส่วนของคะแนน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการเรียบเรียงความคิด และ 4) ด้านการใช้ภาษา รวมทั้งสิ้น 30 คะแนน และทำการประเมินในชั่วโมงที่ 3, 6, 9, 12, 15, 18 และ 21 รวมทั้งสิ้น 7 ครั้ง โดยนำแบบประเมินดังกล่าวให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ทุกหัวข้อคำถามที่อยู่ในแบบประเมิน วัดได้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการวัด

2. วิธีการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน

2.2 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 21 ชั่วโมง โดยหลังจากการสอนแต่ละแผนจะให้ผู้เรียนเขียนงาน จำนวน 1 ชิ้นงาน ประกอบด้วย การเขียนจดหมายถึงเพื่อน การเขียนบรรยายสภาพอากาศ การเขียนเล่าประสบการณ์ การท่องเที่ยว การเขียนบรรยายลักษณะนิสัยของบุคคล การเขียนเล่าความประทับใจที่มีต่อบุคคล การเขียนบรรยายเกี่ยวกับอาหารและร้านอาหาร และการเขียนบรรยายเกี่ยวกับอาชีพในฝัน รวมทั้งหมด 7 ชิ้นงาน

2.3 หลังการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เป็นเวลา 7 สัปดาห์แล้ว จึงให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยการใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

2.4 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนไปวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียน โดยใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์

3.2 หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังจบการเรียนรู้ในแต่ละแผน โดยใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มเป้าหมายหลังการสอนภาษา ที่เน้นคำศัพท์อยู่ในระดับคุณภาพ ดี ดังนี้

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ (จำนวนนักเรียน 37 คน)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย (30 คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
ก่อนเรียน	15.62	3.36	52.07	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
หลังเรียน	21.68	3.15	72.25	ดี

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนก่อนเรียนเท่ากับ 15.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.36 คิดเป็นร้อยละ 52.07 มีระดับคุณภาพผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการเรียนเท่ากับ 21.68 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.15 คิดเป็นร้อยละ 72.25 มีระดับคุณภาพดี สรุปได้ว่าผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้น เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบและทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test dependent

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	37	15.62	3.361	15.628	.000**
หลังเรียน	37	21.68	3.145	15.628	.000**

		Paired Samples Test							
		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	Pretest - Posttest	-6.054	2.356	.387	-6.840	-5.268	-15.628	36	.000

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ผลคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีคะแนนความสามารถในการเขียนพัฒนาขึ้นจากระดับคุณภาพ ก่อนข้างดี สู่ระดับดี

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการสอนแต่ละแผน (จำนวน นักเรียน 37 คน)

แผนการสอนที่	ค่าเฉลี่ย (30 คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1	19.51	2.18	65.05	ค่อนข้างดี
2	20.41	2.53	68.02	ค่อนข้างดี
3	21.05	2.57	70.18	ดี
4	21.22	2.93	70.72	ดี
5	21.59	2.88	71.98	ดี
6	21.65	2.83	72.16	ดี
7	21.92	2.85	73.06	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	21.05	2.68	70.17	ดี

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผน มีค่าเท่ากับ 21.05 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.68 คิดเป็นร้อยละ 70.17 มีระดับคุณภาพดี ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาในแผนการสอนที่ 1 และ 2 ค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการเขียนเท่ากับ 65.05 และ 68.02 อยู่ในระดับค่อนข้างดี ต่อมาในแผนการสอนที่ 3 ถึง 7 ค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการเขียนเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกแผน หลังจากได้รับการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์

อภิปรายผล

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังจากได้รับการสอนโดยใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์สูงกว่าก่อนได้รับการสอน อาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน สูงขึ้น เพราะเหตุผลหลายประการ ดังนี้

ประการแรก การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ดี เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ในลักษณะของคำที่ปรากฏรวมหรือเป็นกลุ่มคำ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เรียนพบเห็นคำว่า hot ผู้เรียนก็จะสามารถจดจำคำที่ปรากฏรวมกับคำว่า hot คำอื่นๆ ได้ ดังที่ Schmitt and Norbert (2000) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ในลักษณะของการปรากฏรวมกัน ช่วยให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ที่ได้เรียนมาใช้ได้อย่างถูกต้องตามความหมายและบริบท ในขณะเดียวกัน Hill (2000) ได้เสนอว่าการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์มีส่วนช่วยในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีวิธีการที่ง่ายขึ้นและจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น จากผลงานวิจัยของ Solange (2001) พบว่า การสอนคำศัพท์ในลักษณะที่คำศัพท์นั้นปรากฏร่วมกับคำอื่น ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์นั้นได้ดียิ่งกว่าการสอนคำศัพท์โดด

ประการที่สอง การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ช่วยสร้างความเข้าใจในการอ่านให้แก่ผู้เรียน กล่าวคือ การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้ในจำนวนที่มากขึ้น เนื่องจากคำศัพท์หนึ่งคำเมื่อมาใช้ร่วมกับคำอื่นๆ แล้วก็จะมีความหมายที่ต่างกันไป คล้ายกับเป็นการกระจายวงคำศัพท์ให้กว้างขึ้นเรื่อยๆ เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้วงคำศัพท์จำนวนมากขึ้นก็จะส่งผลให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านได้เข้าใจมากขึ้นไปด้วย และสามารถแปลความหมายของบทอ่านได้เข้าใจ ตรงตามที่คุณเขียนต้องการสื่อความหมาย ดังที่ Hill (2000) กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนที่รู้คำศัพท์ 2,000 คำ และรู้จักคำศัพท์ที่ปรากฏรวมกันกับคำนั้นๆ อีก 6 คำ ผู้เรียนก็จะมีความรู้คำศัพท์ในจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นรวมถึง 12,000 คำ เช่น คำว่า end ซึ่งเมื่อปรากฏรวมกับคำศัพท์อื่นจะได้คำศัพท์เพิ่ม ขึ้นมาอีก 7 ล้านวน end: at the end of/ in the end/ come to an end/ to the bitter end/ at a loose end/ at the end of the day เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Conzett (2000) ที่ได้นำเอาแนวการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์มาปรับใช้ในการอ่านของผู้เรียน พบว่า การใช้ภาษาของผู้เรียนเกิดความผิดพลาด น้อยลง ผู้เรียนมีผลการอ่านที่ดีขึ้น นอกจากนี้ Chaikum (2010) ได้เสนอแนะว่า การที่ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นเนื่องจากผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ทั้งที่ปรากฏอยู่ในบทอ่าน ตัวเลือก และตัวคำถาม จึงทำให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามในบทอ่านได้อย่างถูกต้อง

ประการที่สาม การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านให้แก่ผู้เรียน ทั้งด้านความคล่องแคล่ว หรือความรวดเร็วในการอ่าน และความถูกต้องแม่นยำในการตอบคำถาม เนื่องจากการเรียนรู้คำศัพท์เป็นกลุ่มคำนั้นทำได้ง่ายกว่าการเรียนรู้คำศัพท์แบบคำโดด ในการอ่านแต่ละครั้ง เมื่อผู้เรียนพบเจอคำศัพท์ที่ปรากฏรวมกันที่ได้เรียนมา เช่นคำว่า control his temper ผู้เรียนก็จะนึกได้ทันทีว่ามีคำศัพท์ที่ปรากฏรวมกันในกลุ่มนี้คำอื่นๆ อีก เช่น loose his temper, keep your temper, keep your word, keep promise เป็นต้น เมื่อพบเจอคำศัพท์เหล่านี้ ผู้เรียนก็จะสามารถเดาบริบทของเรื่องที่อ่านได้ทันทีว่าเป็นเรื่องอะไร เนื้อหาเรื่องราวตัวละครต่างๆ เป็นไปในแง่บวก หรือลบ ทำให้ผู้เรียนสามารถจับประเด็นสำคัญ และตอบคำถามจากบทอ่านได้ถูกต้องจากการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่าน และการตอบคำถามของผู้เรียนในแผนการจัดการเรียนรู้แรกจนถึงแผนสุดท้าย พบว่า ผู้เรียนใช้เวลาในการอ่านและตอบคำถามน้อยลง สามารถอ่านและตอบคำถามได้ถูกต้องตรงประเด็นมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Hill (2000) ที่เสนอว่า การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนคิดได้เร็วขึ้น ใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การที่ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์เป็นกลุ่มคำจะช่วยให้ผู้เรียนดึงคำศัพท์ออกมาใช้ได้อย่างรวดเร็ว เพราะผู้เรียนไม่ต้องคอยกังวลเรื่องหลักไวยากรณ์ใดๆ

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนผ่านเกณฑ์หลังจากการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ อาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์เพราะเหตุผลหลายประการ ดังนี้

ประการแรก การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้คำศัพท์มากขึ้น จนสามารถนำคำศัพท์ที่ได้เรียนไปมาใช้ในการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมกับบริบท ซึ่งการพบเห็นคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันนั้น ส่วนใหญ่มาจากแบบฝึกหัดต่างๆ โดยในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ก็จะมีแบบฝึกหัดที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้เรียนรู้ความหมายของคำ ยกตัวอย่างเช่น การจับคู่คำศัพท์กับความหมาย การเติมคำในช่องว่าง และการจัดแบ่งคำตามหมวดหมู่ เมื่อผู้เรียนได้พบเห็นคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันบ่อยๆ หรือเห็นการใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันจากประโยคตัวอย่าง ผู้เรียนก็จะสามารถจดจำคำศัพท์และนำคำศัพท์นั้นมาใช้ในการเขียนของตนได้ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับ Lewis (1993) ที่ได้กล่าวว่า การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ช่วยส่งเสริมการนำคำศัพท์ไปใช้ และส่งเสริมทักษะ ด้านการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะทักษะการเขียน ในขณะเดียวกัน Lewis (2000) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่า แบบฝึกหัดและกิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษา ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในงานวิจัยของ Tang (2012) พบว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ จนสามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันในงานเขียนได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้งานเขียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งในส่วนของงานวิจัยนี้ พบว่า ความสามารถในการเลือกใช้ และพลิกแพลงคำศัพท์ของผู้เรียนปรากฏอยู่ในงานเขียนขึ้นหลังๆ ยกตัวอย่าง ในงานเขียนแผนการสอนที่ 5 ผู้เรียนได้นำคำศัพท์ที่ได้เรียนจากบทก่อนๆ มาใช้บรรยาย ลักษณะนิสัยของบุคคลเพิ่มเติมในส่วนเนื้อหาของงานเขียน ช่วยให้เรื่องที่เขียนมีความชัดเจน มีการขยายความ มีการบรรยายละเอียดต่างๆ เพิ่มขึ้น แสดงถึงความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษที่ค่อยๆ พัฒนาขึ้นของผู้เรียน ดังนั้น กล่าวได้ว่าการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้มากและมีประสิทธิภาพ สามารถนำเอาคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันมาใช้สื่อสารได้ในทุกสถานการณ์และหลากหลายบริบท

ประการที่สอง การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ โดยการจดบันทึกคำศัพท์ที่ได้ลงในสมุดจดศัพท์ (Lexical Notebook) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์และจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น นำไปสู่การผลิตงานเขียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการจดคำศัพท์ลงในสมุด นอกจากจะช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการวางแผนการเรียนรู้ การจัดรวมรวบคำศัพท์ไว้อย่างเป็นหมวดหมู่ เป็นระบบ โดยใช้ความรู้ความคิดของตนเองแล้ว ยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนด้วย ดังที่ Woolard (2000) กล่าวว่า การจดบันทึกคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันลงในสมุดจดศัพท์ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น การจดบันทึกคำศัพท์ลงในสมุดจดศัพท์นั้น เปรียบเสมือนเป็นกระจกสะท้อนการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการใช้คำศัพท์ของแต่ละบุคคล เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ Kala (2012) ที่ปรากฏว่า การใช้สมุดจดศัพท์จะช่วยให้ผู้เรียนเขียนประโยคได้ดีและถูกต้องมากขึ้น การบันทึกคำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถย้อนกลับมาศึกษาเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ซึ่งเทคนิคการจดคำศัพท์ลงในสมุดจดศัพท์นั้นนับเป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากผู้เรียนจะเกิดการจัดระบบและเชื่อมโยงความรู้ได้ด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้คำศัพท์ นำไปสู่การพัฒนางานเขียนที่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนเริ่มสังเกตคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันแล้วจดบันทึกในลักษณะของตารางทั้งแบบ Collocation grids และตาราง Cobuild's little boxes ผู้เรียนก็จะนำคำศัพท์ที่ได้มาจัดหมวดหมู่ไว้ เช่น คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันในแผนการสอนที่ 2 เรื่อง Weather ผู้วิจัยสังเกตว่าผู้เรียนบันทึกคำศัพท์เป็น 3 หมวดหมู่ คือ หมวด rain cold และ hot นอกจากนี้ ในแผนการสอนที่ 4 เรื่อง People : Characters and behaviors ผู้เรียนก็ได้แบ่งคำศัพท์ตามลักษณะนิสัยของบุคคล แผนการสอนที่ 7 เรื่อง Jobs ผู้เรียนแบ่งคำศัพท์ตามอาชีพทั้ง full/part time job หรือคำศัพท์ที่ใช้เขียนบรรยายอาชีพในเชิงบวกและเชิงลบ ทั้งนี้ การจดคำศัพท์ตามหมวดหมู่มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ และเลือกใช้คำศัพท์ได้ง่ายขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเรียงลำดับความคิดได้ว่าควรเขียนสิ่งใดก่อน-หลัง ช่วยให้ผู้เรียนเรียบ

เรียงความคิดได้อย่างเป็นระบบว่า ควรเขียนเนื้อเรื่องไปในทิศทางใด และจากการที่ผู้วิจัยได้ตรวจงานเขียนของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เรียบเรียงเนื้อหาตามคำศัพท์ที่จดไว้ในสมุดจดคำศัพท์นั่นเอง ดังตัวอย่างที่พบในแผนการสอนที่ 2 ผู้เรียนได้เขียนบรรยายสภาพอากาศของประเทศไทย โดยเรียงจากภาคเหนือไปภาคใต้ เขียนบรรยายอุณหภูมิโดยใช้คำศัพท์ที่แบ่งตามกลุ่ม หนาว ร้อน เมฆหมอก และฝน อย่างสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 ผู้สอนควรสอนเทคนิคการอ่านและเขียนเบื้องต้นให้แก่ผู้เรียน เพื่อเป็นการปรับพื้นฐาน เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษไม่เท่ากัน การสอนเทคนิค การอ่านและเขียน ตั้งแต่เริ่มสอนจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียน ภาษาอังกฤษมากขึ้น

1.2 ควรมีกิจกรรมการอ่านเพิ่มเติมให้กับผู้เรียน เช่น ให้ผู้เรียนหาบทอ่านจากแหล่งเรียนรู้อื่น แล้วนำมาทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในห้อง อาจเล่นเป็นเกมช่วยกันหาคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน หรือแต่งคำถามจากเนื้อเรื่องและถามเพื่อนในชั้นเรียน นอกจากผู้เรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้นแล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อ่านบทความภาษาอังกฤษอย่างสนุกสนานและไม่เครียด

1.3 ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนผลิตงานเขียนได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น โดยอาจให้ผู้เรียนเป็นคนกำหนดหัวข้อในงานเขียนเอง ตามความสนใจของตน

1.4 ควรมีสื่อการสอน เช่น ดิกชันนารีออนไลน์ที่แสดงคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำวิธีการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวแปรอื่น เช่น เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟังและพูด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพูดเพราะจะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากขึ้น พูดได้คล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรเพิ่มเวลาในการศึกษาวิจัยให้มากขึ้น เนื่องจากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้เวลาฝึกฝนผู้เรียนเพียงแค่ 7 สัปดาห์ หากผู้เรียนได้รับการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ในเวลาที่ยาวนานกว่านี้ ก็จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันได้มากขึ้น ผู้เรียนก็จะมีความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นไป

2.3 ควรมีการศึกษาวิธีการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ที่มีผลต่อกระบวนการจำและความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของผู้เรียน เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนการสอนคำศัพท์แบบปกติ

References

- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of Education Objectives: The Class of Educational Goals*.
- Chaikum, B. (2010). *Use of the lexical approach through computer-assisted instruction to enhance English vocabulary knowledge and reading comprehension of Mathayomsuksa 2 students* (Master thesis). Chaing Mai: Chaingmai University. (in Thai)
- Handbook I: Cognitive Domain. New York: David Mackey Company.
- Conzette, J. (2000). Language in the lexical approach. In *Teaching Collocation: Further Developments In the lexical Approach*, Michael Lewis (ed.), 70-86. Hove: Language Teaching Publications.
- Hill, J. (2000). Language in the lexical approach. In *Teaching Collocation: Further Developments In the lexical Approach*, Michael Lewis (ed.), 47-67. Hove: Language Teaching Publications.
- Jacobs, H. L., et al. (1981). *Testing ESL composition: A practical approach*. Massachusettes: Newbury House.
- Kala, P. (2012). *Collocation instruction to enhance English vocabulary knowledge and writing ability among Mathayomsuksa 5 students* (Master thesis). Chaing Mai: Chaingmai University. (in Thai)
- Khuhapinant, C. (1999). *Reading techniques*. Bangkok: Burapasarn. (in Thai)
- Kranz, D. (1997). 'Review of Michael Lewis' book 'Implementing the lexical approach: Putting theory into practice', Hove UK: Language Teaching Publications'. *TESL-EJ*, 3(1).
- Lewis, M. (1993). *The Lexical approach: The state of ELT and the way forward*. Hove, England: Language Teaching Publications.
- Lewis, M. (2000). Language in the lexical approach. In *Teaching Collocation: Further Developments In the lexical Approach*, Michael Lewis (ed.), 126-154. Hove: Language Teaching Publications.
- Lewis, M. (2001). *Implementing the lexical approach: Putting theory into practice*. Hove, England: Language Teaching Publications.
- Martynska, M. (2004). Do English language learners know collocations? Institute of Linguistics, Adam Mickiewicz University. *Miedzychodzka*, 5, 60-371.
- Office of the Basic Education Commission. (2005). *The evaluation of analytical reading and writing according to Basic education curriculum B.E.2544 (A.D. 2001)*. Bangkok: Express Transportation Organization of Thailand. (in Thai)
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2001). *Approaches and methods in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Saengboon, S. (2012). *English of Thai students*. Retrieved July 2, 2016, from <http://library.nida.ac.th/ndlib//images/PDF/eng-thaistudent.pdf> (in Thai)

- Schmitt, & Norbert. (2000). Key concept in ELT: Lexical chunk. *ELT Journal*, 54(4), 400-401.
- Senchaowanich, S. (2530). *Techniques for English reading skill and comprehension development for Thai students*. Bangkok: Thammasat Printing house. (in Thai)
- Seyyede, S., & Nona, H. (2013). *The Effect of teaching collocations on Enhancing Iranian EFL Learners' Reading Comprehension*. Retrieved March 8, 2016, from <http://european-science.com/jaelt/article/view/76>
- Silva, T. (1993). Toward an understanding of the distinct nature of L2 writing: the ESL research and its implications. *TESOL Quarterly*, 27(4), 657-677.
- Solange, M. (2001). Teaching vocabulary to advanced students: A lexical approach. *Karen's Linguistics Issue*. Retrieved March 8, 2016, from <http://www3.telus.net/linguisticsissues/teachingvocabulary.html>
- Sriporn, P. (2007). *Best English teaching method for learning management of modern teachers*. Bangkok: Aksorn Charoenthat. (in Thai)
- Tang, J. (2012). *An empirical study on the effectiveness of the lexical approach to improving writing in SLA*. Retrieved January 14, 2016, from <http://ojs.academypublisher.com/index.php/jltr/article/view/jltr0303578583>
- Wiriyaichitra, A., et al. (2011). *Looking back and moving forward of English learning*. Bangkok: Windows on the World. (in Thai)
- Woolard, G. (2000). Collocation encouraging learner independence. In M. Lewis (ed.), *Teaching Collocation: Further development in the lexical approach*. London: Language Teaching Publications.
- Xiulain, Y. (2008). *An Experimental Study in the Lexical Approach to Improving*. Retrieved March 8, 2016, from http://en.cnki.com.cn/Article_en/CJFDTOTALWYJY200803012.htm.
- Zamel, V. (1983). The composing processes of advanced ESL students: Aix case studies. *TESOL Quarterly*, 17(2), 165-187.
- Zhang, X. (1993). *English collocations and their effect on the writing of native and nonnative college freshmen* (Doctoral dissertation). Pennsylvania: Indiana University of Pennsylvania.